

VERSLAG van de CONTACTVERGADERING

van 12 oktober 2010

Aanwezig

Dames : Addae (VwV), Blommaert (Ciré), Crauwels (VVSG), de Ryckere (HCR), D’Hoop (IOM), Goris (CGKRB), Machiels (Fedasil), Maes (BCHV), Troffiguer (Croix-Rouge), To (Dokters van de Wereld), Troffiguer (Croix-Rouge), van der Haert (BCHV), Verstrepen (OVB).

Heren : Beys (Caritas), Bienfait (CGVS), Cerulus (UNHCR), Geysen (DVZ), Michiels (Rode Kruis), Renders (JRS), Somers (VMC), Van Ackere (Voogdijdienst), Vinikas (BCHV).

Opening van de vergadering

1. De heer Vinikas opent de vergadering om 9u45.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 14 september 2010

2. Mevrouw To heeft een opmerking betreffende § 88: haar vraag betrof de toegang tot gezondheidszorg voor de niet-asielzoekers die geen opvangplaats toegewezen kregen. Ze had ook gevraagd of er nieuwe plaatsen en een winterplan voorzien waren. Het antwoord op haar vragen was dat dit op het kernkabinet van september zou besproken worden.
3. Mevrouw D’Hoop verwijst naar § 73. De DVD van IOM over de verschillende procedures zal niet worden voorgesteld op 9 november 2010. Deze datum dient te worden vervangen door « binnenkort ». Voor de DVD: er zijn echter niet veel exemplaren ter beschikking voor de partners die zich niet bevinden in Luik, Gent of Brussel, maar IOM kan kopieën maken. De DVD zal ook beschikbaar zijn op de website.
4. Mevrouw Blommaert doet opmerken dat, m.b.t. § 74 et 88, mevrouw de Terschueren van Ciré de vragen stelde en niet mevrouw Troffiguer, zoals vermeld staat.
5. Het verslag wordt vervolgens goedgekeurd zonder andere wijzigingen.

Mededelingen van DVZ (de heer Geysen)

6. In september 2010 werden 1.905 asielaanvragen ingediend. De heer Geysen merkt op dat dit aantal blijft stijgen. Dit is een gemiddelde van 83,64 asielaanvragen per werkdag (22 werkdagen) op het grondgebied. Dit is een toename van 6,19 aanvragen per dag i.v.m. augustus 2010. En i.v.m. september 2009, een toename van 370 aanvragen. Er werden 1.840 asielaanvragen ingediend op het grondgebied, 17 in gesloten centra en 48 aan de grens.
7. In september 2010 waren de tien voornaamste herkomstlanden: 1- Kosovo (196), 2- Rusland (157), 3- Irak (148), 4- Guinee (144), 5- Servië (129) 6- Afghanistan (111), 7- Armenië (107), 8- Macedonië (82), 9-DR Kongo (60), 10-Pakistan (56). Er werden 17 asielaanvragen ingediend in gesloten centra, hoofdzakelijk door mensen afkomstig uit India (3). Aan de grens waren het meestal mensen uit Irak (11), DR Kongo (5), Ivoorkust (5) en Palestina (3).
8. In september 2010 werden er 298 meervoudige asielaanvragen ingediend, m.n. 27 meer dan in augustus 2010 en 16,19% van het totaal aantal aanvragen op het grondgebied. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door mensen afkomstig uit Afghanistan (38), Rusland (37), Macedonië (27), Servië (25) en Kosovo (24).
9. In september 2010 werd er één persoon opgesloten op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage 39bis – in afwachting van de behandeling van de asielaanvraag). Wat betreft de Dublin dossiers, werden er in totaal 75 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §3 (bijlage 26quater – na vaststelling dat België niet verantwoordelijk was) en 12 met bijlage 39ter. De voornaamste Lidstaten verantwoordelijk voor de behandeling van de asielaanvragen waren: Italië (19), Nederland (10), Polen (8), Griekenland (6), Zwitserland (6), Zweden (6) en Frankrijk (6). Er werden geen gezinnen met kinderen overgebracht naar terugkerwoningen.
10. In september 2010 waren er 304 Eurodac 'hits'. De voornaamste Lidstaten waar vingerafdrukken werden teruggevonden, waren: Polen (86), Griekenland (36), Duitsland (25), Italië (20), Hongarije (18) en Nederland (15).
11. In september 2010 heeft DVZ 109 NBMV geregistreerd, na indiening van een asielaanvraag op het grondgebied, 78 jongens en 31 meisjes. 5 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 28 tussen 14 et 15 jaar oud, 76 tussen 16 en 17 jaar oud. De voornaamste herkomstlanden van deze NBMV waren: Guinee (38), Afghanistan (18), DR Kongo (6), Irak (4), Rusland (4) en Somalië (5).
12. In september 2010 werden er 18 asielaanvragen ingediend door personen afkomstig uit de EU Lidstaten: 8 Bulgaren, 6 Slowaken, 2 Hongaren, 1 Roemeen en 1 Tsjech.
13. In september 2010 werden er in totaal 1.403 dossiers afgesloten door DVZ. 1.213 asielaanvragen werden aan CGVS overgemaakt; 79 (meervoudige aanvragen) werden niet in overweging genomen (bijlage 13 quater); 111 kregen een weigeringsbeslissing op grond van de Dublin II verordening (25quater en 26quater); 167 werden zonder voorwerp verklaard. 1.570 beslissingen betroffen asielzoekers op het grondgebied. 51 beslissingen werden genomen voor asielzoekers aan de grens waarvan er 41 aan het CGVS werden overgemaakt, 2 werden niet in overweging genomen en waarvan 8 weigeringsbeslissingen op grond van de Dublin II verordening. 16 beslissingen betroffen asielzoekers in gesloten centra waarvan 12 aan CGVS werden overgemaakt. Eén weigering tot in overwegingname (13 quater), 2

beslissingen op grond van de Dublin Verordening (26quater) en 1 beslissing zonder voorwerp.

14. De heer Renders vraagt wat het huidige standpunt is van België betreffende de terugkeer naar Griekenland en of die veranderd is nu ook Nederland en Groot-Brittannië hebben besloten om geen asielzoekers meer terug te sturen naar Griekenland. De heer Geysen antwoordt dat België juist besloten heeft om momenteel ook geen asielzoekers meer terug te sturen naar Griekenland. De dossiers worden tijdelijk bevroren. Dit betekent echter niet, volgens de heer Geysen, dat de dossiers naar het CGVS zullen worden gestuurd, maar wel dat er geen bijlagen 26quater meer worden afgegeven en dat asielzoekers onder Dublin-Griekenland niet meer opgesloten zullen worden. Dit in afwachting van het arrest van het EHRM in de MSS-zaak. De heer Geysen benadrukt het feit dat dit niet wilt zeggen dat België zich verantwoordelijk verklaart, maar er zal toch ook een bredere toepassing worden gemaakt van de soevereiniteitsclausule. De heer Renders vraagt nog of de advocaat ook mag vragen om toepassing te maken van de soevereiniteitsclausule. De heer Geysen antwoordt bevestigend.
15. De heer Renders merkt op dat Pakistan nu bij de top 10 van de asielaanvragen zit. Hij vraagt of dit te maken heeft met de humanitaire situatie. De heer Geysen antwoordt dat dit waarschijnlijk het geval is. Het aantal aanvragen is de laatste 2 tot 3 maanden gestegen.
16. Mevrouw de Ryckere merkt op dat er veel Roma's uit Kosovo naar België komen en vraagt of dit een gevolg is van het asielbeleid in Frankrijk. De heer Geysen bevestigt dat België inderdaad veel aanvragen van Roma's uit Kosovo ontvangt. Hij denkt dat dit het gevolg is van de opvangcrisis en de toegangsmogelijkheden tot het OCMW.
17. Mevrouw de Ryckere vraagt ook om opheldering over het aanzienlijk aantal asielaanvragen van Armeniërs. De heer Geysen antwoordt dat velen van hen ook een aanvraag tot verblijf om medische redenen (9ter) indienen.
18. Mevrouw Addae spreekt van het readmissieakkoord dat bestaat tussen de EU en Pakistan, waarin onder andere een clausule staat over derdelanden. Ze vraagt welke invloed dit heeft op het Belgisch terugkeerbeleid, o.a. bv. ook voor Afghanen. De heer Geysen kan hier niet echt op antwoorden, maar zegt dat het zou kunnen een gevolg hebben. De heer Geysen benadrukt dat er heel weinig terugkeren naar Pakistan gebeuren voor het ogenblik, omwille van de milieuramp. Ook naar Afghanistan zijn er voor het ogenblik heel weinig uitwijzingen. Maar hij heeft daar geen cijfers over. Om meer details te hebben hierover, kan contact opgenomen worden met het bureau CR.

Mededelingen van het CGVS (de heer Bienfait)

19. In september 2010 heeft het CGVS 1.021 beslissingen genomen: 208 erkenningen van de vluchtelingenstatus, 76 toekenningen van de subsidiaire beschermingsstatus en 642 weigeringen van beide statussen. Het CGVS nam ook 18 beslissingen tot weigering van inoverwegingname voor EU-onderdanen, 2 uitsluitingen, 1 intrekking en 33 technische weigeringen. Ten slotte waren er ook nog 27 gevallen van afstand van procedure en 14 dossiers zonder voorwerp.

20. De heer Bienfait maakt duidelijk dat, ten gevolge van de huidige asiel- en opvangcrisis, het CGVS haar best doet om het aantal beslissingen te verhogen en aan een actieplan werkt om nog meer beslissingen te kunnen nemen en aldus erin te slagen om, met het huidig team, 1.150 beslissingen per maand te nemen. Tot vandaag is het tempo van het CGVS ongeveer 700 beslissingen per maand. Inspanningen worden gedaan en het team kreeg een krachtige boodschap mee om aan deze crisis het hoofd te bieden. Het CGVS probeert hiermee de nodige middelen ter beschikking te stellen van de dossierbehandelaars om zo sneller beslissingen te nemen. De heer Bienfait voegt eraan toe dat, naast deze maatregelen, de regering de beslissing nam om het CGVS team te versterken met 36 nieuwe medewerkers maar deze beslissing kreeg nog geen concrete vorm en in het bijzonder rijst de vraag van het budget. Na de contactvergadering, liet de heer Bienfait weten dat de Ministerraad deze beslissing op 22 oktober 2010 bevestigde. Ze wordt dus effectief. Het CVGS gaat dus nieuwe krachten aanwerven via Selor. Het probleem zal daarmee niet opgelost zijn want deze extra krachten gaan het ook niet mogelijk maken om het werkvermogen van het CGVS te verdubbelen. Met deze 36 extra werkkrachten zal het streefdoel zijn om een gemiddelde van ongeveer 1.400 beslissingen per maand te bereiken.
21. De 208 personen die in september 2010 de status van vluchteling verkregen, waren voornamelijk afkomstig uit: 1 - Irak (36), 2 - Guinee (27), 3- China (22), 4- Afghanistan (21), 5- la Servië (13), 6- Rusland (9), 7- Kosovo en Eritrea (8), 9- Iran en Turkije (6).
22. Voor dezelfde periode werd de subsidiaire bescherming toegekend aan personen afkomstig uit: Irak (34), Afghanistan (36), Guinee (3), Somalië (2) en onbepaald (1).
23. Vandaag heeft het CGVS een achterstand van 10.650 dossiers. Het blijft stijgen, resultaat van een alsmaar aangroeiend aantal asielaanvragen. Het is interessant te zien dat in de aangrenzende Lidstaten het aantal asielaanvragen ook aanzienlijk is toegenomen:
- Duitsland: 3.936 asielaanvragen (AA) in augustus, tegenover een gemiddelde van 2.400 AA;
 - Oostenrijk: 1.250 AA in augustus, tegenover een gemiddelde van 800 à 900 AA;
 - Noorwegen: 970 AA in augustus, tegenover een gemiddelde van 600 of 700 AA;
 - Zweden: 2.800 AA in augustus, tegenover een gemiddelde van 2.200 AA;
 - Zwitserland: 1.386 AA in augustus, tegenover een gemiddelde van 1.200 AA;
 - België: 1.780 AA augustus en 1.900 in september, tegenover een gemiddelde van 1.300 à 1.400 AA.
24. Mevrouw van der Haert vraagt wat die maatregelen van het CGVS inhouden om efficiënter te werken. De heer Bienfait zegt dat zij bijvoorbeeld de profielen hebben gegroepeerd en de dossierbehandelaars gespecialiseerd. Er is ook gepland om de beslissingen te nemen op grond van minder elementen, maar met behoud van kwaliteit. Bijvoorbeeld: vroeger gebeurde de evaluatie van het dossier op grond van zes elementen, nu wordt nagegaan of men op grond van maar 4 elementen een positieve of negatieve beslissing zou kunnen nemen. De heer Bienfait maakt verder duidelijk dat het hier gaat om sneller tot een positieve beslissing te komen, maar ook om weigeringsbeslissingen te nemen zonder al te zeer in detail te gaan. Volgens de heer Bienfait doet het CGVS overbodig werk terwijl dat niet nodig is, zoals een heel aantal motiveringselementen op een rij zetten, waarvan een deel overbodig is, ook al blijft het essentieel dat de beslissingen correct moeten zijn. De heer Bienfait benadrukt ook dat vorming belangrijk is, zoals de vorming betreffende het aantonen van de feiten in het kader van de European Asylum Curriculum (EAC)-modules. De

dossierbehandelaars moeten leren hun energie te wijden aan het onderzoek van de feiten en hun pertinentie, en vetrekkende daaruit het risico analyseren. De heer Bienfait geeft verder nog toelichting over de mededelingen van de Commissaris generaal aan de dossierbehandelaars: de tendens die erin bestond om alle aspecten van de dossiers te onderzoeken is zeer goed voor individuele dossiers en op micro vlak, maar op macro vlak heeft dat belangrijke gevolgen en gezien de huidige crisis moet men dus leren om goede beslissingen te nemen zonder alles te moeten onderzoeken. Het wordt tijd om globaal te leren nadenken. Het is een bewustwording van het CGVS en deze bewustwording is nu gestart.

25. De heer Bienfait geeft dan informatie over de toename van het aantal asielzoekers. Hij legt uit dat de explosieve stijging van asielaanvragen uit Kosovo of Armenië komt. Echter niet uit Afrika, behalve dan Guinee. Er worden nadere gegevens gevraagd over het profiel van de Guineese asielzoekers. De heer Bienfait antwoordt dat de profielen nogal gemengd zijn: 50% met politiek profiel en 50% met genderprofiel: m.n. risico voor genitale verminking bij meisjes, gedwongen huwelijken en meer en meer homoseksuelen. De heer Bienfait vestigt de aandacht op een arrest van de RVV¹ door een Kamer met drie rechters met als conclusie dat er geen reden is om systematisch een bescherming toe te kennen aan homoseksuelen uit Guinee et dat het op zich niet voldoende is om homoseksueel te zijn uit Guinee om recht te hebben op een bescherming². Uiteindelijk is het CGVS ook geconfronteerd met een groot aantal NBMV uit Guinee (normaal ongeveer 10 per maand, maar 36 in augustus en 38 in september). Een verontruststellend iets. Het CGVS vraagt zich af of we hier niet te maken hebben met een netwerk of mensenhandel en denkt dat alle betrokken diensten zeer attent moeten zijn.

De heer Bienfait stelt ook de vraag aan de verantwoordelijken voor de opvang van NBMV of deze NBMV groep hen ook is opgevallen en of er veel verdwijningen zijn. De heer Van Ackere antwoordt dat de Voogdijdienst een groot aantal NBMV uit Guinee vaststelt maar dat er hier minder verwijdingen zijn dan bij de Afghanen. De heer Geysen voegt eraan toe dat er evenveel Guineese jongens als meisjes zijn.

26. De heer Bienfait zegt verder dat de Guineese profielen die subsidiaire bescherming hebben verkregen niet onder 15c) vallen, maar wel onder de individuele gevallen van risico voor onmenselijke en vernederende behandelingen (15b van de kwalificatierichtlijn) maar zonder enig verband met één van de gronden van het Verdrag van '51.
27. Wat Afghanistan betreft, informeert de heer Bienfait dat de beleidsnota nog niet is afgerond, maar dat een korte versie ervan bestaat met de verschillende regio's die subsidiaire bescherming genieten. Deze korte nota voorziet in de uitbreiding van de subsidiaire bescherming naar andere regio's maar nog niet naar Kaboel. (NB deze nota werd ondertussen overgemaakt aan het BCHV en reeds rondgestuurd). De complete nota zal zo snel mogelijk volgen. De heer Bienfait voegt eraan toe dat deze nota ook naar DVZ is doorgestuurd en dat ze een invloed kan hebben op het indienen van nieuwe aanvragen (nieuw element).
28. Mevrouw Maes verwijst naar een nota die zou opgesteld zijn door het CGVS en de Oostenrijkse autoriteiten met betrekking tot de situatie van Afghanen in Pakistan en Iran. Deze nota werd tijdens de interministeriële Conferentie in september uitgedeeld door

¹ Arrêt n° 48411- (PC) du 22 septembre 2010.

² Arrêt n° 48411- (PC) du 22 septembre 2010.

Oostenrijk en mevrouw Maes vraagt of CGVS deze nota ook gaat publiceren. Deze nota, die zeer algemeen is, wordt binnenkort meegedeeld aan BCHV.

29. De heer Vinikas vraagt om verduidelijking over de profielen van Armeniërs. De heer Bienfait antwoordt dat het een gemengde groep is met heel wat politieke profielen of verwickeld in maffiazaken. En zoals de heer Geysen al meedeelde, zijn er ook veel medische profielen die een aanvraag indienen op grond van het artikel 9ter.
30. De heer Bienfait geeft vervolgens uitleg over het Belgisch voorzitterschap en de rol van het CGVS. Er waren verschillende stadia: de Informele Raad AI in juli met als strategie het asielbeleid van België door te voeren. België verdedigt namelijk het feit dat het niet mogelijk zal zijn om op de 6 Richtlijnen tegelijk vooruitgang te boeken (het complete asielpakket) en wenst daarom het pakket in twee op te splitsen (4+2). In het kader van dit voorzitterschap, wenste België zich vooral te concentreren op de Kwalificatierichtlijn, de Dublinverordening, de Eurodacverordening en richtlijn aangaande « langdurig ingezetenen ». De procedue- en opvangrichtlijnen brengen inderdaad grotere blokkeringen met zich mee. Het Europees Parlement en sommige NGO's wensten op alles samen vooruitgang te boeken. Het Belgisch voorzitterschap steunde ook de implementatie in de Dublinverordening van een opschortingmechanisme van haar toepassing ten aanzien van sommige landen. Maar de meeste landen hebben het principe van opschorting geweigerd, ook al hebben in de praktijk, intussen, de meeste Europese landen, te beginnen met UK en Noorwegen, besloten om de terugbrengingen naar Griekenland op te schorten en nu zelf deze asielaanvragen te behandelen. De toepassing van de Dublinverordening blijft een uiterst gevoelig onderwerp en wat betreft Dublin-Griekenland, kijkt iedereen uit naar de arresten van het EHRM en het HvJ, die op zich laten wachten. De Staten schijnen bereid om de Grieken te helpen met het verbeteren van hun procedure en hun opvang. Zou deze evolutie, uitgaande van een versterking van de «capacity building », een effect kunnen hebben op de teneur van de aankomende arresten? De Europese Commissaris was onlangs in Griekenland en men verwacht van Griekenland dat het inspanningen levert. Werkgroepen van technici werken op de andere richtlijnen en ze boeken wel wat vooruitgang, maar er blijven grote moeilijkheden. België zal er waarschijnlijk niet in slagen het werk rond de kwalificatierichtlijn af te ronden. Na België neemt Hongarije het Voorzitterschap op. Men weet niet welke haar inzet in het asioldossier zal zijn.
31. De heer Bienfait gaat verder met een ander belangrijke etappe van het Belgisch voorzitterschap, m.n. de Interministeriële Conferentie over Asiel die plaats heeft gehad in september. Deze conferentie beoogde vooral een praktische samenwerking op het gebied van asiel. De meeste Lidstaten verkiezen eerder vooruitgang te boeken op gebied van praktische samenwerking dan op bijkomende wetswijzigingen, met misschien wat te grote verwachtingen van de bijdrage van het European Asylum Support Office – EASO, dat in 2011 in Malta wordt opgestart. Vele Lidstaten rekenen op de praktische samenwerking en op EASO voor de harmonisering. De heer Bienfait vestigt de aandacht op het feit dat hiervoor het 'Support Office' niet alleen actief informatie moet uitwisselen over de herkomstlanden (COI), maar ook over 'Risicoanalyse'. De heer Bienfait vraagt zich af of het 'Support Office' wel degelijk een bevoegdheid zal hebben inzake risicoanalyse. Tijdens de Conferentie werd er eveneens gewerkt rond de opvangrichtlijn en de procedurerichtlijn, met speciale aandacht voor kwetsbare groepen en het verloop van de verhoren. De heer Bienfait doet nog opmerken dat de Conferentie spijtig genoeg niet veel aandacht kreeg van de media die meer belang hechtte aan de gedwongen terugkeer van Roma's uit Frankrijk.

32. De heer Beys vraagt meer uitleg over het voorstel om de toegang tot Eurodac uit te breiden, gecreëerd in het kader van de toepassing van de Dublin Verordening, aan de repressieve autoriteiten. Volgens hem zou dat neerkomen op het feit dat iedere asielzoeker zal beschouwd worden als een potentiële crimineel. De Commissie ter bescherming van het privéleven heeft dit project trouwen sterk bekritiseerd. De heer Beys vraagt wat het standpunt van het Belgisch Voorzitterschap is. De heer Bienfait zal dit nagaan, maar denkt dat het Belgisch standpunt is om geen toegang te geven aan die autoriteiten. Maar het is waarschijnlijk niet het meerderheidsstandpunt in Europa. Na verificatie deelt de heer Bienfait mee dat het ernaar uitziet dat de Commissie een nieuwe versie van de tekst heeft opgesteld die geen toegang tot Eurodac aan de politie verstrekt, wat bepaalde Staten niet zal plezieren, zoals bv. Frankrijk...
33. De heer Beys verwijst naar de toename, tijdens bepaalde maanden, van de toekenning van subsidiaire bescherming ten opzichte van het vluchtelingenstatuut voor sommige nationaliteiten, zoals de Afghanen en de Irakezen en vraagt zich af of er regelmatig beroep wordt ingediend tegen de toekenning van subsidiaire bescherming, want het is een weigering van het vluchtelingenstatuut. Hij voegt eraan toe dat dit beroep delicaat is, want er is altijd het risico om alles te verliezen. De heer Bienfait zegt dat hij geen informatie heeft over dergelijke praktijken, maar gaat zich informeren. De heer Geysen zegt dat er zeer weinig zijn, één of twee niet meer. Na informatie, bevestigt de heer Bienfait dat deze praktijk inderdaad zeer zelden voorkomt.
34. De heer Renders komt terug op de blokkering van het opschortingmechanisme van de Dublinverordening in het kader van het Belgische Voorzitterschap en vraagt quid over de hervestigingsmechanismen. Hij verwijst naar, bijvoorbeeld, de situatie in Malta, waar er vele erkenningen zijn, maar vervolgens geen enkele integratiemogelijkheid is, wat grote wanhoop veroorzaakt. De heer Renders vraagt of België, bvb., overweegt om een groep van deze vluchtelingen te aanvaarden. De heer Bienfait antwoordt dat, gezien de huidige opvangcrisis, het antwoord van België negatief is. Echter op Europees niveau, op de interministeriële Conferentie was er een werkgroep over solidariteit. De heer Bienfait legt uit dat er drie soorten solidariteit zijn, die elkaar niet uitsluiten maar integendeel aanvullen: de financiële solidariteit, via mechanismen zoals het EVF, de materiële solidariteit, zoals 'capacity building', en de fysieke solidariteit, m.n. akkoord gaan om een aantal mensen in zijn land op te vangen. Zo hebben Frankrijk (200) en Duitsland (100) vluchtelingen uit Malta opgenomen. De Lidstaten willen hierover blijven nadenken, maar dan wel op vrijwillige basis en niet verplicht. Nederland en Noorwegen verkiezen een bilaterale samenwerking via personen die ter plaatse hulp verlenen. Vandaag is er geen enkele verplichte solidariteit.
35. De heer Renders vraagt of er cijfers zijn met betrekking tot hervorming /nietigverklaring van beslissingen genomen door het CGVS door de RvV. Het CGVS heeft hoogstwaarschijnlijk die cijfers? De heer Bienfait antwoordt dat dit een zeer gevoelige zaak is want de bekendmaking van deze cijfers is wel de taak van de RvV. De RvV zette de cijfers van vorig jaar op de website. Men dient na te gaan of ze geactualiseerd zijn. Het totaal percentage hervormingen/nietigverklaringen (Franstalige en Nederlandstalige kamer) ligt rond de 4 à 5 %, wat zeer laag is in vergelijking met de andere EU lidstaten (20 à 30 %). De heer Bienfait raadt aan om na te gaan bij de RvV of er recente cijfers beschikbaar zijn. Ook het jaarrapport 2008/2009 van de RvV, dat ter beschikking is. De heer Bienfait voegt er nog aan toe dat de RvV zijn jurisprudentie wenst te harmoniseren, maar dat is een delicate zaak wegens de

onafhankelijkheid van de rechters. Er is maar één middel: regelmatig werken in algemene vergadering of in het kader van kamers met drie rechters wat klaarblijkelijk meer en meer gebeurt.

36. Mevrouw Maes verwijst naar het nieuwe Koninklijk Besluit aangaande de procedure van het CGVS. Zij zegt dat het goed nieuws is voor de advocaten dat in geval van een tweede verhoor van een aanvrager en wanneer de advocaat al aanwezig was bij de eerste hoorzitting, de dossierbehandelaar voortaan verplicht zal zijn om de beschikbaarheid van de advocaat in overweging te nemen. Mevrouw Maes merkt echter op dat voor het eerste verhoor men geen rekening moet houden met de beschikbaarheid van de advocaat. Terwijl er inderdaad talrijke klachten zijn van advocaten die geconfronteerd worden met verschillende verhoren tegelijkertijd. De heer Bienfait antwoordt dat in een ideale wereld het CGVS met de advocaten zou willen kunnen rekening houden, maar dat gezien de huidige crisis en de noodzaak om een belangrijk aantal beslissingen te nemen, het bijzonder moeilijk is om met dit verzoek rekening te houden. Het vertraagt trouwens het nemen van beslissingen. Dat wil niet zeggen dat er niet gezocht wordt, samen met de Balies, naar een verbetering. Het is geen blokkering uit principe, maar veeleer een streven naar een harmonisering van het systeem. Mevrouw Verstrepen legt uit dat ze dit probleem al eerder heeft aangekaart bij het CGVS, en dat men haar gezegd had dat het onmogelijk is om hier rekening mee te houden op het moment van het vaststellen van het verhoor, maar dat één van de verhoren wel zou kunnen uitgesteld worden, wanneer het CGVS werd gewaarschuwd. In de praktijk, echter, is dit niet het geval. Maar als de datum van een verhoor op initiatief van het CGVS wordt veranderd, dan moet de advocaat zich hier wel naar schikken. Mevrouw Verstrepen legt de nadruk op het feit dat dit vaak echt problematisch is voor advocaten, die vaak pro deo werken in asioldossiers en de vervanger meer moeten vergoeden dan dat ze er zelf pro deo voor vergoed worden. Daarbij komt nog het feit dat het de advocaat is die ook het dossier voorbereid heeft en dat het ook vervelend is voor de vertrouwensband met de cliënt. Mevrouw Verstrepen zegt te begrijpen dat er cijfers na te streven zijn, maar zegt dat dit echt iets is waar aandacht aan besteed moet worden. De heer Bienfait zegt dat hij haar bezorgdheid zal overmaken. Het standpunt van de Commissaris Generaal wordt tijdens de volgende contactvergadering duidelijk gemaakt.
37. Mevrouw Addae komt terug op het extra personeel dat ingesteld zal worden op het CGVS en vraagt waar die mensen terecht zullen komen. De heer Bienfait antwoordt dat die prioritair zullen aangesteld worden voor de behandeling van dossiers in de geografische secties. Het CGVS streeft naar meer evenwicht in de geografische secties. Het is duidelijk dat de nieuwe 36 krachten op dossierbehandeling zullen werken.
38. Mevrouw Addae legt uit dat in de nieuwsbrief van de Temporary Desk of Irak (TDI) wordt gesproken over een ontmoeting tussen de Poolse asielinstanties en het CGVS over Tsjetsjenië en vraagt hier meer uitleg over. Na de contactvergadering geeft de heer Bienfait de volgende informatie over die ontmoeting: tussen 27/09 en 01/01/2010 hebben een tiental Poolse collega's een bezoek gebracht aan het CGVS om informatie, standpunten en andere now-how in verband met de asioldossiers van Russische onderdanen, uit te wisselen.
39. Mevrouw Addae vraagt meer uitleg over het beleid van het CGVS voor de mensen die op hotel zitten. Ze weet dat de dossiers niet meer bevroren zijn, maar vraagt meer uitleg over wat er gebeurt als ze niet verschijnen en of er vaak technische weigeringen worden genomen. De heer Bienfait antwoordt dat hij hier zelf meer informatie over moet krijgen. De

behandeling van die dossiers is inderdaad niet meer bevroren, maar er zijn er niet veel die behandeld worden. Bij navraag is de regel nog steeds geen prioritaire behandeling van deze dossiers, behalve in verband met specifieke acties rond geografische sectoren (in de context van het rationaliseren van inspanningen om het nemen van beslissingen zo efficiënt mogelijk te maken). Irak, Afghanistan, Kosovo, Macedonië, Servië, Armenië en Guinee zijn de eerste landen die bij dergelijke benadering betrokken waren. En, ongeacht natuurlijk de aard van de te nemen beslissing.

40. Mevrouw Blommaert spreekt over de situatie van asielzoekers die op hotel verblijven en die hun uitnodiging via een contactpersoon of op het hotel ontvangen. Advocaten signaleerden echter dat sommigen een technische weigering ontvingen terwijl ze wel degelijk in het hotel verbleven en ook de advocaat niets ontving. De huidige praktijk van het CGVS is naast de officiële kennisgeving, Fedasil informeren zowel over de uitnodiging als over de beslissingen genomen ten aanzien van asielzoekers ondergebracht in hotels.
41. De heer Renders verwijst naar het procedureKB dat bepaalt dat de aanvrager na 6 maanden mag informeren naar de stand van zijn dossier. Hij vraagt hoelang men op een antwoord moet wachten en of er een antwoordtermijn is vastgesteld. De heer Bienfait antwoordt dat noch het KB noch de richtlijn een antwoordtermijn heeft voorzien. Het gaat hier meer om een inspanningsverbintenis dan om een resultaatsverbintenis. De heer Bienfait zegt dat het trouwens voor het CGVS moeilijk zal zijn om stipt te zijn inzake de behandelingstermijn van het dossier. Het antwoord zal altijd zijn, dat gezien de achterstalligheid, het tot nu toe nog niet mogelijk is geweest om deze zaak te behandelen. Hij voegt er aan toe dat een andere moeilijke opgave zal zijn, te weten of deze dossiers waarvoor er een verzoek tot inlichtingen is ingediend, prioritair moeten behandeld worden.
42. De heer Renders vraagt uitleg over de behandeling van de Nigeriaanse asioldossiers. Hij merkt op dat de aanvragen vooral bepaalde regio's betreffen waar onrust heerst en vraagt zich af welk het standpunt van het CGVS is betreffende de vrees ten opzichte van deze onrust. De heer Bienfait antwoordt dat het CGVS maar zelden bescherming verleent aan personen uit Nigeria en dit zowel om redenen van geloofwaardigheid als om de reden van een binnenlands vluchtalternatief. Toch zijn er al erkenningbeslissingen genomen voor Nigeria.
43. Mevrouw Addae vraagt of het mogelijk is een lijst te hebben van uitsluitingen per nationaliteit. De heer Bienfait antwoordt dat hij dit zal meedelen. Hij voegt eraan toe dat het groot aantal uitsluitingen van deze laatste maanden eigenlijk zeker voor de helft oude uitsluitingsbeslissingen betreft die in het kader van de handtekeningenkwestie dienden te worden herzien. Mevrouw Goris vraagt of dit zou kunnen worden gepreciseerd in de lijst. De heer Bienfait bevestigt. Na verificatie de cijfers voor de uitsluitingen genomen in 2010 (januari tot en met september): op 28 uitsluitingsbeslissingen werden er 18 voor het eerst genomen in 2010. Dus 10 beslissingen zijn hernemingen van oude uitsluitingsbeslissingen. Wat betreft de 18 nieuwe uitsluitingsbeslissingen genomen in 2010, gaat het om de volgende landen: Rusland (4), Rwanda (3), Afghanistan, Armenië, Burundi, China, RDCongo, Irak, Jordanië, Kosovo, Macedonië en Servië (1 beslissing per nationaliteit). De 10 uitsluitingsbeslissingen die opnieuw werden genomen gaan om de volgende landen: DR Congo (5), Rusland (2), Armenië, Servië, Somalië en Tsjad (1 beslissing per nationaliteit).

Mededelingen Dienst Voogdij (de heer Van Ackere)

44. De heer Van Ackere heeft geen cijfers van de Voogddienst, maar belooft ze voor de volgende vergadering. De heer Vinikas legt uit dat het interessant is om de cijfers regelmatig te krijgen.
45. Mevrouw Maes deelt mee dat het BCHV veel vragen krijgt van voogden over de toepassing van de Dublinverordening in de NBMV dossiers, vaak ook basisvragen. Ze vraagt zich af welke informatie de voogden hierover wordt verstrekt en wijst met nadruk op het belang van goed geïnformeerde voogden want het zijn de enigen die de mogelijkheid hebben de NBMV bij te staan bij het Dublininterview op DVZ. De heer Van Ackere antwoordt dat deze materie deel uitmaakt van de opleiding en ook vermeld staat in het Vademecum, maar hij weet niet of de voogden het onderwerp voldoende beheersen. De heer Van Ackere voegt eraan toe dat over het algemeen de advocaat de voogd hierin moet bijstaan.
46. De heer Somers haalt het probleem aan van de verschillen die kunnen optreden tussen de leeftijd vermeld in het Rijksregister (op grond van de verklaringen van de NBMV) en de leeftijd bepaald door de Dienst Voogdij na de leeftijdstest. De heer Somers zegt dat sommige asielzoekers nog vermeld staan als minderjarige in het Rijksregister. De heer Vinikas verwijst naar § 63 van het verslag van de contactvergadering van september waar deze kwestie al besproken werd.

Mededelingen van UNHCR (mevrouw de Ryckere)

47. Mevrouw de Ryckere meldt dat het UNHCR een multidisciplinair project over staatlozen gaat opstarten, dat o.m. demografische en juridische aspecten zal bevatten. Het doel van dit project is het opstellen van een publiek verslag voor aanstaande herfst, over de knelpunten als gevolg van het niet ratificeren van het VN Verdrag '61 door België en de verschillende aspecten van de statusbepaling en het toekennen van (sociale) rechten, hetgeen in België niet automatisch gebeurt. Een deel van het project is gericht op contactopname met staatlozen en zij die de status van staatloosheid aanvragen, en op een gesprek met hen.

Mededelingen IOM (mevrouw D'Hoop)

48. In 2010 heeft IOM al 2322 personen geholpen bij hun terugkeer naar het herkomstland. In september heeft IOM 192 vrijwillige terugkeren begeleid. De vijf voornaamste bestemmingen waren: Brazilië (41), Kosovo (22), Irak (16), Oekraïne (15), FYROM (Macedonië) (14) en Rusland (13). 49 personen kregen ook begeleiding bij hun re-integratie (REAB). In 2010: in totaal 528 voor IOM. Ze waren voornamelijk afkomstig uit: Irak (11), Rusland (8), Kosovo (8), Armenië (3), Syrië (3), Brazilië (3) en Bosnië-Herzegovina (2).
49. De teruggekeerde personen (= 192 personen) waren voor het grootste deel in onwettig verblijf (108), 57 uitgeprocedeerde asielzoekers en 27 asielzoekers die besloten hadden om de procedure stop te zetten. 89 personen ingeschreven in het «terugkeer» programma, besloten uiteindelijk niet terug te keren. In september waren de meeste aanvragen afkomstig van Brussel (96), de provincie Antwerpen (29) en Oost-Vlaanderen (19). 108 aanvragen waren ingediend door NGO's, 45 door Fedasil, 17 door Croix-Rouge en Rode Kruis.

50. Het project « Raising awareness on Unaccompanied Minors' rights in Europe » werd afgesloten met een conferentie op 25 oktober in de voormiddag in het Residence Palace, waar een DVD is voorgesteld die de bewustmaking van de rechten van de NBMV in Europa beoogt en ook ingaat op de verdwijningen. De conferentie is gericht op NBM, voogden, organisaties etc. De conferentie bracht een interessant panel van experts samen (vertegenwoordigers van regeringen, de civil society, permanente vertegenwoordigers van EU-Lidstaten) en paste in het kader van de prioriteiten van het EU-Voorzitterschap van België betreffende de NBMV.
51. De heer Renders vraagt uitleg over het groot aantal Irakezen die kiezen voor vrijwillige terugkeer. Uit welke regio zijn deze afkomstig? Wat is het standpunt van IOM in verband met de veiligheidssituatie? Wordt dit soms geweigerd wegens veiligheidsproblemen? Mevrouw D'Hoop antwoordt dat er de laatste twee maanden een toename is. Het betreft hoofdzakelijk Koerden die naar Erbil willen terugkeren. Een element dat een grote rol speelt, is de tussenkomst van een partner in Antwerpen, [een PSC medewerker die in contact staat met Irakezen](#). De meeste aanvragen komen vandaar. [Door zijn mandaat, neemt IOM geen standpunt aan in verband met de veiligheid](#), maar respecteert de keuze van de persoon, behalve wanneer een technisch probleem zich voordoet, zoals de sluiting van de luchthaven. De heer Renders vraagt of er gevallen zijn waar IOM weigert. Mevrouw D'Hoop antwoordt dat wat betreft Irakezen er in geen geval zijn. De heer Renders vraagt of er re-integratieprojecten zijn voor Irak. Mevrouw D'Hoop [bevestigt dit](#) en zal nagaan [welke type re-integratieprojecten er in Irak worden uitgewerkt](#).
52. De heer Renders heeft opgevangen in een gesloten centrum, dat de premie zou zijn verlaagd tussen het moment van de aanvraag en tijdens de procedure. Mevrouw D'Hoop zegt dat men een onderscheid moet maken tussen twee premies: de hervestigingpremie die contant betaald wordt op de luchthaven, enerzijds, en de re-integratiepremie die materieel is en in het herkomstland door de lokale partner bepaald wordt. [IOM heeft ook een specifiek project opgesteld](#), dat een aanvullende steun toekende, maar het was te succesvol en diende beëindigd te worden. Deze aanvullende steun is nog lopende als onderdeel van het project Kongo-Marokko, echter tot maart ten laatste. Het bedrag van de premie is afhankelijk van de soort premie. Normaal gesproken bedraagt de hervestigingpremie 250 € per volwassene. De re-integratiepremie bedraagt 700 € [voor de hoofdaanvrager \(inclusief NBMV\), 700€ per extra volwassene en 350€ per extra minderjarig kind](#). Een kwetsbaar profiel krijgt een extra 500 €. Er kan onduidelijkheid zijn over de bedragen al naargelang de soort premies, de situaties, de landen, enz. En omdat er soms aanvullende premies zijn.
53. Mevrouw To vraagt of het vooral uitgeprocedeerde Irakezen betreft. Mevrouw D'Hoop zal dit moeten nagaan. Mevrouw To vraagt of het bedrag afhangt van het project. Mevrouw D'Hoop bevestigt, er wordt een onderscheid gemaakt per type project, niet per land.

Mededelingen van Fedasil (mevrouw Machiels)

54. Op 30 september 2010 heeft Fedasil een totaal van 19.310 mensen toegang tot huisvesting verleend, m.i.v. de noodopvang en hotels. Dit stemt overeen met een bezettingsgraad van 102,6%. De verzadigingsdrempel bedraagt 94%, herinnert mevrouw Machiels. De bezettingsgraad bij sommige operatoren zoals VwV lijkt iets lager (84 %) te liggen, maar dit heeft te maken met het feit dat de bezetting wordt afgelezen t.o.v. een budgettaire

capaciteit en niet t.o.v. een effectief ter beschikking gestelde capaciteit. Dit betekent dus niet dat ze niet volledig bezet zijn.

55. Wat betreft de procedures waarin de opgevangen bewoners zich bevinden, stellen we nog steeds een stijging vast van de mensen in procedure. Voor de andere categorieën is er niet veel verandering. Het aantal illegale families blijft dalen, want er is geen instroom.
56. Van de 659 opgevangen NBMV, zijn er 44 ondergebracht in centra voor volwassenen. De voornaamste herkomstlanden van deze NBMV zijn Afghanistan, Guinee en Kongo. 36 NBMV bevinden zich in noodopvangplaatsen (hotels), de meesten in afwachting van het resultaat van de leeftijdstest. Hun overdracht naar een aangepaste opvangstructuur is een absolute prioriteit.
57. 2.490 personen vroegen een plaats aan in september. Enkel 1.173 kregen effectief een opvangplaats (minder dan 1 op 2). Wat betreft de no-show code (waaronder de mensen met een privéadres of met een derde asielaanvraag moeten worden begrepen) waren er 237 in september. Het aantal niet-toewijzingen bedroeg 1.080. Sinds oktober 2009 ontvingen 5.156 opvanggerechtigden een beslissing van niet-toewijzing dus geen opvangplaats. We hebben vandaag de 5.500 overstegen. Er verbleven in september 1023 mensen op hotel. Op zes oktober waren dat al 1.124 personen.
58. Mevrouw Machiels deelt mee dat het kernkabinet een aantal beslissingen heeft genomen met mogelijke gevolgen voor de opvangcrisis.
- a) Het betreft enerzijds een samenwerkingsakkoord (protocol) tussen DVZ en Fedasil over de illegale families met een begeleidingstraject. Dit zal echter maar een beperkte impact hebben op de bezetting aangezien er momenteel een zeer beperkte instroom is van die gezinnen.
 - b) Anderzijds werd beslist dat de bewoners met een hangende regularisatieaanvraag op grond van art. 9bis en 9ter prioritair zullen behandeld worden door DVZ.
 - c) Bijkomende middelen voor asielinstanties, zoals meer dossierbehandelaars voor het CGVS, zullen ook een impact hebben op de verblijfsduur in de opvang.
 - d) Er werd ook beslist om meer financiële garanties aan OCMW's te geven zodat indien er een LOI wordt geopend, het OCMW zekerheid heeft over middelen voor twee jaar.
 - e) Er gebeurde een bevraging vanuit het VVSG en de UVCW naar de OCMW's of er gemeenten zijn die geïnteresseerd zijn om een LOI te openen, maar er is nog geen duidelijkheid over het budget, dus het effect van de maatregel valt nog af te wachten.
 - f) Er werd nog beslist om bijkomende middelen vrij te maken voor noodopvang in de vorm van 2000 plaatsen in paviljoenen met verwarming en sanitair. Men zoekt momenteel naar sites maar er is weerom geen duidelijkheid rondom het budget. Het is positief dat de regering het probleem inziet, maar de 2000 plaatsen zullen vlug vol zijn (volgens de berekeningen op twee maanden tijd) en dus schieten de voorgestelde oplossingen tekort voor een totale oplossing van deze crisis. Ook stellen er zich een aantal operationele problemen (zoals bv. het onderwijs voor de kinderen van families die voor het merendeel in deze paviljoenen worden opgevangen) waarvoor er nog oplossingen gevonden moeten worden.
59. Mevrouw Machiels bevestigt dat de conventie met het opvangcentrum van Ukkel niet wordt verlengd na een audit uitgevoerd door het agentschap. Men zoekt naar een andere operator.

60. Mevrouw Machiels deelt mee dat de verantwoordelijke voor de dienst Dispatching ontslag heeft genomen en er bijkomend ook veel personen met (ziekte)verlof zijn. In afwachting van de aanstelling van een nieuwe verantwoordelijke zal er intern een collega gevonden worden die de opvolging zal verzekeren.
61. Vanaf volgende week zou ook het initiatief van start gaan dat verschillende NGO's op poten hebben gezet teneinde een juridische permanentie te verzekeren voor aanvragers zonder toewijzing. Dit is uiteraard een positief initiatief, maar kan ook als resultaat hebben dat er nog meer veroordelingen zullen komen en meer dwangsommen zullen moeten betaald worden. Bijgevolg zou dit het perverse effect kunnen hebben dat rechthebbenden opvang zou worden geweigerd omdat Fedasil plaatsen moet reserveren voor het geval ze wordt veroordeeld.
62. Het KB aangaande de cumul van inkomsten uit arbeid en materiële hulp, is door de Ministerraad aanvaard maar nog niet gepubliceerd. Fedasil maakt momenteel werk van de uitvoeringsmodaliteiten waaronder de bijdrageregeling, en van de controlemechanismen op tewerkstelling. Werkende bewoners zullen moeten bijdragen als ze materiële steun krijgen.
63. Mevrouw Addae vraagt of Fedasil een idee heeft van het aantal veroordelingen dat Fedasil heeft opgelopen en het bedrag aan dwangsommen dat al werd betaald. Mevrouw Machiels had cijfers tot eind augustus maar ondertussen is het aantal enorm gestegen. Ook het aantal eenzijdige verzoekschriften stijgt. Het totaal bedrag aan dwangsommen in de loop van september lag boven de 300.000 €. Maar het agentschap probeert om zo snel mogelijk de rechthebbenden op te vangen. Vele arresten leggen op dat Fedasil binnen 5 dagen in opvang moet voorzien, i.p.v. binnen 12uur. De wachttijd tussen veroordeling en de opvangplaats kan oplopen tot 1 week.
64. Mevrouw To vraagt of voor die week de dwangsom wordt betaald. Mevrouw Machiels antwoordt bevestigend.
65. De heer Beys signaleert dat sommige advocaten een verandering in de toekenning van opvangplaatsen na veroordelingen hebben vastgesteld. Vroeger ontving de advocaat een fax, enkele dagen nadat de gerechtsdeurwaarder langsging bij Fedasil. Nu is het zo dat er niet altijd een fax aan de advocaat wordt verzonden, maar dat de datum waarop de asielzoekers zich moeten aanmelden, vermeld staat op de akte van de gerechtsdeurwaarder. Dit zorgt natuurlijk voor problemen. Mevrouw Machiels weet niets over deze procedure. Na de vergadering informeerde mevrouw Machiels, de heer Beys dat in sommige gevallen de datum van afspraak inderdaad vermeld staat op de akte van de gerechtsdeurwaarder. In die gevallen wordt er geen fax meer aan de advocaat verzonden.
66. Mevrouw To vraagt of er door het Kabinet een beslissing is genomen over een winterplan. Mevrouw Machiels herhaalt dat het winterplan o.m. die 2000 plaatsen in noodopvang betreft, die gecreëerd worden. Maar ze voegt er onmiddellijk aan toe dat die plaatsen niet voldoende zullen zijn om de winter door te komen. Het is uiteraard de moeite om die inspanning te leveren en die plaatsen te creëren, maar er blijft voorlopig onduidelijkheid over het budget!

67. Mevrouw To vraagt of er in de hotels aandacht wordt besteed aan mensen met psychologische problemen? Mevrouw Machiels antwoordt dat Croix-Rouge normaal de nodige doorwijzingen doet.
68. De heer Michiels wenst te weten of de instructie aangaande de prioritaire behandeling van aanvragen gebaseerd op de artikelen 9bis of 9ter betrekking hebben op de hele procedure of enkel op de ontvankelijkheidsfase. Mevrouw Machiels stelt dat Fedasil ervan uitgaat dat het over de gehele procedure gaat.
69. De heer Beys verwijst naar het protocol van 17 september 2010 en vraagt wanneer het in werking treedt? Hij vraagt verder of de persoonlijke gegevens worden doorgegeven aan DVZ, indien de familie niet wil samenwerken? Wat gebeurt er indien de familie niet meewerkt? Verliest ze dan haar recht op opvang? Wat is de wettelijke basis die de overdracht van de persoonsgegevens van Fedasil aan DVZ mogelijk maakt? Mevrouw Machiels antwoordt dat er nog geen uitvoeringsmaatregelen zijn. De procedure zal anders zijn voor personen die momenteel opgevangen worden. En dat de nog niet opgevangen families langs Dispatching zullen moeten gaan en in het protocol worden opgenomen.
- Na de vergadering voegde mevrouw Machiels eraan toe:*
- De familie ontvangt, na het indienen van een aanvraag tot dienstverlening bij het OCMW van haar verblijfplaats, een uitnodiging om naar de Dispatching te gaan. DVZ en Fedasil verplichten zich ertoe om de nodige informatie over het begeleidingstraject, de verschillende fasen en de actoren bij dit traject, te verstrekken. De inlichtingen over het begeleidingstraject worden op papier gezet en ieder meerderjarig familielid ondertekent dit document, samen met de vertegenwoordigers van DVZ en Fedasil. Families die een opvangplaats hebben aangevraagd en zich niet bij de Dispatching aanmelden op de vastgestelde dag, krijgen dan geen opvangcentrum toegewezen. Een familie die in dit begeleidingstraject niet wil participeren, zou dus kunnen overgebracht worden naar een opvangcentrum beheerd door DVZ, in afwachting van haar terugkeer. De terugkeerfasen zijn voorzien in het protocol.
70. De heer Somers vraagt of er een opleiding voorzien is voor het personeel van Fedasil dat de begeleiding van de illegale families zal doen? Mevrouw Machiels stelt dat dit momenteel niet het geval is. Vandaag verblijven er minder dan 400 personen onder KB 2004 in de opvangcentra. De praktische uitwerking van dit protocol moet nog komen. Momenteel is er ook een verschillende aanpak tussen de centra van Rode Kruis en Croix Rouge enerzijds en de federale centra anderzijds. Mevrouw To vraagt of het protocol van toepassing is op beide, mevrouw Machiels antwoordt bevestigend.
71. De heer Michiels wenst te weten of de statistieken over de bezettingsgraad een maandgemiddelde betreffen of berekend worden op de laatste dag van de maand? Mevrouw Machiels zal dit navragen. Het betreft een berekening op basis van de bezetting op de laatste dag van de maand.
72. De heer Beys blijft even stilstaan bij de cijfers: 410 « overdrachtvertrekken » en maar 138 « overdrachtaankomsten ». Hij vraagt zich af of er ongeveer 300 personen uit de statistieken verdwenen zijn. Mevrouw Machiels antwoordt dat zich dat verklaart door het feit dat de LOI niet in de statistieken zijn opgenomen.

Mededeling van CIRE (mevrouw Blommaert)

73. Mevrouw Blommaert informeert dat in verband met de Belgische film « Illegal », nu in de bioscopen te zien, CIRE een sensibiliseringscampagne « Ouvrons les yeux – Open je ogen » start. Meer informatie hierover op de website van CIRE: <http://www.ouvronslesyeux.be/>. U vindt er eveneens informatie over de film, het pedagogisch dossier en een open brief die kan getekend worden.

Mededeling van het BCHV (mevrouw van der Haert)

74. Mevrouw van der Haert informeert dat er nog brochures over Gezinshereniging van erkende vluchtelingen, uitgegeven door het BCHV in februari 2010, ter beschikking zijn. Men kan ze bestellen bij het BCHV.

**De volgende contactvergaderingen zullen plaatsvinden
op 9 november en 14 december 2010.**

**Hoofdkantoor Fedasil,
Kartuizersstraat 19-21, 1000 Brussel**